

MAIL AAN MIJN OUDE VMBO- SCHOOL

Ik neem mijn
levenservaring nu mee in het
werken met patiënten

Van: Jules Heijn
Verzonden: donderdag 14 mei 2026 9:35
Aan: PieterKoenraadtdocentnask@PCFabritius.nl

Onderwerp: berichtje

Beste meneer Koenraadt,

Het is alweer even terug dat ik bij u in de klas zat! Ik ben nu 24 jaar en zit in het laatste jaar van de opleiding Verpleegkunde. Dat is een interne opleiding, een samenwerking tussen het Noordwest Ziekenhuis in Alkmaar en mbo Talland. In de eerste twee jaar ging ik naar school en liep ik stage. In leerjaar 3 en 4 werk je vier dagen en volg je nog één dag onderwijs.

Ik ben gestart aan de mavo van PCC Bergen, een onderbouwschool met een sportklas. Een bewuste keuze, want ik hou erg van sport. Er stonden veel sporturen op het rooster en je kon verschillende sporten uitproberen. Ik voetbalde toen ook. Net na de basisschool vond ik het kleinschalige van die school fijn, al voelde ik me minder op mijn gemak bij het popie-jopie gedrag van leerlingen. Daar ben ik te nuchter voor.

Op PCC Fabritius voelde ik me meer thuis. Gym bleef favoriet. Ik koos een vakkenpakket met wiskunde, natuurkunde en Duits. Ik had dus best een technische vervolgopleiding kunnen doen. Dan had ik meer geld kunnen verdienen dan in de zorg 😊. Maar stilzitten is niks voor mij, ik moet in beweging zijn. Jij gaf NaSk 1. Jouw manier van lesgeven en hoe je met ons omging was top: je was altijd enthousiast, nam iedereen mee in de les en liet ons veel doen. Bij het vak natuurkunde had onze school altijd de hoogste examenresultaten van Nederland!

Op mijn 16e moest ik kiezen voor een vervolgopleiding. Ik had altijd al plannen om gymdocent op een middelbare school te worden. Mijn moeder drukte me op het hart: 'Jules, je moet kiezen wat je écht leuk en interessant vindt en dan kijken of het wat voor je is.' Ik heb wel open dagen bezocht, maar eigenlijk kon het maar één ding worden, namelijk de opleiding Sport & Bewegen. Met de nieuwe klas gingen we meteen op Landkamp. Superleuk, want je leert elkaar snel op een andere manier kennen. De opleiding duurt vier jaar, maar ik heb een versneld traject van drie jaar gevolgd, met verschillende stages, zoals mensen begeleiden in de sportschool en bij sportverenigingen. Wel druk, maar ook erg leuk. Maar toen ik klaar was, wist ik eigenlijk niet goed wat ik ermee wilde. Anderen gingen verder in de fysio-richting of naar de Academie voor Lichamelijke Opvoeding, maar dat wilde ik allebei niet. Ik besloot een tussenjaar te nemen om uit te zoeken wat wél bij mij paste.

Uit allerhande testen kwam voor het eerst verpleegkunde als mogelijkheid naar voren. Dat leek me wel wat. Ik schreef me in bij een hbo-opleiding. Na drie maanden ben ik weer gestopt. Het verschil met het mbo was groot. Daarbij was het midden in de coronatijd, ik zag niemand, we konden niet naar school en zaten alleen maar achter de computer. 'Als dit hbo is, dan wil ik dat geen vier jaar doen', dacht ik.

Maar de twijfel over verpleegkunde bleef. Op Facebook zag ik een vacature voor servicemedewerker in het Noordwest Ziekenhuis. Ik besloot te reageren om zo van binnenuit te kunnen ervaren of de ziekenhuiswereld iets voor mij was. De sfeer was fantastisch, en iedereen nam me mee. Ik vulde linnengoed aan en maakte bedden op. Al gauw mocht ik verpleegkundigen met patiënten op de afdeling helpen. Ik groeide door naar voedingsassistent. Na dat tussenjaar ben ik de mbo-opleiding verpleegkunde gaan doen. Ik kreeg vrijstelling voor Nederlands, Engels en rekenen. Een groot verschil met Sport & Bewegen was dat ik het mezelf nu ook echt zag doen.

Ik ben totaal niet rouwig over hoe mijn schoolloopbaan gelopen is, integendeel. Op mijn 17^e was ik te jong om alles wat je in een ziekenhuis meemaakt aan te kunnen. Nu heb ik wat meer levenservaring en kan ik dat meenemen in het werken met patiënten. Ik ben al aangenomen in het ziekenhuis. Over een paar maanden ben ik klaar en ga ik werken op de afdeling Neurologie.

Groetjes van Jules

Hoi Jules, Koenraadt hier!

Wat ontzettend leuk om weer wat van je te horen, en nog leuker dat je zo positief terugkijkt op het PCC en vooral op de NaSk 1-lessen. Ik doe ook maar mijn best om zoveel mogelijk leerlingen in beweging te krijgen, maar dat is dus aardig gelukt als ik het zo hoor!

Er is hier op Fabritius weinig veranderd in de afgelopen jaren. Ik frituur iets minder en probeer wat gezonder te leven, maar de manier van lesgeven en de sfeer in het lokaal zijn nog steeds hetzelfde, haha.

Ik wens je heel veel succes in de toekomst. Mooi om te lezen dat je vooral je hart volgt, dan kom je uiteindelijk vanzelf op de juiste plek terecht. Je mag altijd nog een keer langskomen als je wilt. Lokaal 010, maar dat weet je vast nog wel! Ik zet het pannetje wel aan...

En nog iets anders: toen ik na de havo moest nadenken over mijn vervolgopleiding, heb ik verpleegkunde ook nog overwogen. Misschien zie ik jou ooit ook nog voor de klas staan?! Onze beroepen hebben veel raakvlakken!

Groetjes,

Meneer Koenraadt
(die heel trots is op zijn oud-leerling)